

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 72/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., CSc., bytom N. Z., ktorou namietal porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26 Cob 70/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., CSc., o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním zo 17. marca 2003, doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 19. marca 2003, požaduje Ing. M. P., CSc., bytom N. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), vydanie nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 26 Cob 70/2002. Ďalej požaduje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu neodkladne rozhodnúť o jeho odvolaní z 23. októbra 2002 proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) č. k. 15 Cb 80/02-49 z 2. októbra 2002 a priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie vo výške 500 000 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 15 Cb 80/02-49 z 2. októbra 2002 zastavil konanie o návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by sa Slovenskému plynárenskému priemyslu, a. s., prikázalo obnoviť dodávky zemného plynu. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu 23. októbra 2002 odvolanie, o ktorom do podania sťažnosti na ústavný súd krajský súd nerozhodol, a to ani napriek sťažnosti podanej predsedovi krajského súdu.

Podľa názoru sťažovateľa bolo povinnosťou krajského súdu v zmysle § 75 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnúť o jeho odvolaní v 30-dňovej lehote a keďže sa tak nestalo, bol tým porušený čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z dokladov predložených sťažovateľom, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplývajú nasledovné podstatné skutočnosti.

Z odvolania sťažovateľa doručeného okresnému súdu 23. októbra 2002 vyplýva, že sťažovateľ namietol nezákonnosť uznesenia okresného súdu č. k. 15 Cb 80/02-49 z 2. októbra 2002 a žiadal, aby bolo toto uznesenie zrušené.

Z prípisu podpredsedu krajského súdu JUDr. R. G. č. Spr. 3230/02 z 21. januára 2003 vyplýva, že predmetná vec bola krajskému súdu predložená na rozhodnutie okresným súdom 15. novembra 2002 a že bude o nej rozhodnuté v priebehu mesiaca január 2003.

Z uznesenia krajského súdu č. k. 26 Cob 70/2002-57 z 31. januára 2003 vyplýva, že krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 15 Cb 80/02-49 z 2. októbra 2002 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, lebo nepovažoval za správny právny názor

okresného súdu, podľa ktorého bolo treba konanie zastaviť pre prekážku veci už rozsúdenej, teda preto, že o totožnom návrhu na vydanie predbežného opatrenia bolo už predtým právoplatne rozhodnuté.

Spis spolu s písomným vyhotovením uznesenia krajského súdu bol okresnému súdu vrátený 10. marca 2003 a okresný súd uznesenie krajského súdu expedoval účastníkom konania 17. marca 2003.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Predovšetkým treba uviesť, že sťažovateľ sa mýli, keď s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 2 OSP vyslovuje názor, že bolo povinnosťou krajského súdu rozhodnúť o odvolaní v lehote 30 dní, lebo lehoty na rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktoré sú uvedené v tomto zákonom ustanovení, sa vzťahujú na rozhodovanie súdu prvého stupňa, teda v danom prípade okresného súdu. Z ustanovenia § 217 OSP vyplýva, že odvolací súd rozhodne o odvolaní proti rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g) OSP bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 dní od jeho podania alebo od odstránenia jeho nedostatkov. V predmetnej veci ide o návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa má nariadiť obnovenie dodávky zemného plynu. Nejde teda o návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd mal prikázať nevstupovať dočasne do domu alebo bytu, lebo iba na tieto prípady je stanovená lehota pre odvolací súd.

Ďalej je treba uviesť, že podľa názoru ústavného súdu doba od 15. novembra 2002, kedy bol spis predložený krajskému súdu, do 10. marca 2003, kedy po rozhodnutí o odvolaní bol spis vrátený okresnému súdu, teda celkom 4 mesiace bez 5 dní, bola primeraná a nemožno v nej vidieť zbytočné prietahy. Krajský súd konal vo veci plynulo a primerane okolnostiam danej veci.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti treba sťažnosť považovať za zjavne neopodstatnenú.

Vychádzajúc z uvedeného záveru ústavný súd považoval za zbytočné vyzývať sťažovateľa, aby v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom, resp. komerčným právnikom.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní v senáte odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2003